

תורה אור השלם פז:

1. שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ כְּאִשֶּׁר צִוָּךְ יי'
אֱלֹהֶיךָ:
דְּבָרִים ה' יא
2. חֲסֹא מֵאִילִם וְחִבּוֹ כֹּל
עֵצַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְּבַר
סִין אֲשֶׁר בֵּין אֵילִם וּבֵין
סִינִי בְּחֻמְשָׁה עָשָׂר יוֹם
לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה לְעֹשֶׂתָם
מִזְרַח מִצְרַיִם:

שמות טו ז
3 וּבָכָר וְרֵאיוֹת אֶת כְּבוֹד
4 בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלִנְתִּיכֶם
עַל הַיָּם וְנָחֲנוּ מִהָּ כִּי תִלְנֹ
שָׁלִיחַ
5 שֶׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַחְדּוּ
וּבֵינֵם הַשְּׂבִיעִי שֶׁנֶּה לֹא
הִיחָה בָּהֶּ שְׁמוֹת טו ז
6 וְהָיָה בְּחֹדֶשׁ וְקִרְאִשׁוֹן
כִּשְׁנָה הַשְּׁנִית כְּבָאֲדָר
לִרְשֵׁת הַיָּסֵק הַמְּשֻׁקֵּן
שְׁמוֹת טו ז

מוסף רש"י

[illegible]

100

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

מנא ליה דצמרה איפקוד
רשת מן דאשכחן דיני שבת
י"ל משום דצרכיוד אב ואם
דהאי באשר לוד צמרה הכי

לחנייתן רב אחא ב

וקמ'פלגי בשבת דמו
ה' אלהיך ¹⁶ ואמר רב
צוך במרה מר סבר א
לא איפקוד ומר סבר
ת"ש ניסן שבו יצאו יי
עשר שחמו פסחיהם
ולערב לקו בכורות לע
לקו בכורות ואותו ה
מודחמיסר בניסן חמי
דאייר שבתא וריש י
קשיא לרבנן אמרי לך
עבורי עברה תא שמע
יצאו ישראל ממצרים
פסחיהם בחמשה
בכורות לערב ס"ד א
בכורות ואותו היום חס
ניסן ואירע אייר לה
ואירע סיון להיות בא

הא מני ר' יוסי היא אם
מאלים ויבואו כל עדת
עשר יום לחדש השני
דכתיב ³ובקר וראיתם
⁴ששת ימים תלקטו

שבתא ריש ירחא
לרבנן אמרי ילך רב
עבורי עבודה א"ל רב
אשי ח"ש¹ וירי ב
השני' באחד
אותו יום נמל עשר
בראשית ראשון
ראשון לעבודה ראשון
לאכילת קדשים ראשון
לבקר את ישראל ו
ראשון לירשים ומור
שתא חד בשבת ד
דתניא אחרים

לעצרת ואין בין ר"ה
בלבד ואם היתה ש
ל"ה ריש ירחא דא"י
ירחא דסיון שבתא
בין לרבנן לר' יוסי

אמיהם באותה שנת נתקבלו
למה היו עושין כך אמרו להן
אל אבותיהם ואל פרעה לבקש
מלחמה וברנו מהו הרבה

בששת ימים תִּקְרְבוּהוּ. מִי־הָעֵדָה לַמָּחָה שֶׁלֹּקְטוּ לָהֶם הַלֶּחֶם דָּלָה נֹאמַר עַד אֲחִ"כ מִי־הָעֵדָה הַמְּלֵאכֹת שֶׁהָיָה שָׁם יוֹמִים וְאִ"כ אֶחָד כִּשְׁכֹּסֵי שָׁלֹשׁ יָמִים הַמְּלֵאכֹת פ' שְׁמִינִי שֶׁכָּל יְמֵי הַמָּחָה הַמִּשְׁכָּן נִטַּל עֶשֶׂר עֶשְׂרֵת הַיּוֹד, אֹמֵר ר' יִצְחָק דָּלָה הוּא לְמִימַר דִּשְׁכַּח חֲסִידֵי עֲבוֹדָתוֹ

עקב אמר למסע
וכתיב 'כאשר צו
זה אמר רב כאשר
תאפקד אתחומין
תחומין נמי אפקד
ממזרים בארבעה
ממשותף עבר יצאו
ש"ד אלא (ה) מבקע
ממשי בשבת היה
בשבת ריש ירחא
רסיון חד בשבת
אייר דההיא שתא
א עבריה ניסן שבו
רבעה עשר שחמו
יצאו ולעבר לקו
אימא מבקע הלן
בשבת חסר אייר
בשבת קשיא לרבנן
ב פפא ת"ש יסינ
ישראל וגו' בחמשה
תו היום שבת היה
ת כבוד ה' וכתבי
ומדרבמא באייר
חד בשבת קשיא
ייר דההיא שתא
יבי מחזנא לרב
הראשון בשנה
יקס המשכן תנא
ת ראשון למעשה
ז ראשון לכתונה
ידת האש ראשון
בון (ה) שכניה ראשון
ללאסור הבמות
ירחא דניסן דהאי
קד (בר') בשבת
אין בין עצרת
(ה) אלא ד' ימים
מעוברת ה' הוה
ועלי שבתא וריש
א בין לרבי יוסי
עיה חסרין עבד
לרבנן

י' יום אחד לקמן: ו' חסר
 נ' דאישתקד צה' צשכא
 מ' מחסרין שום חדש לל'

ימי מיתו ראה מהאי ק
דמבי ויאמר משה אכלו
ח ספיר דמשה שכן לומר
ה: עשר עשרות נפל א
היה משה מעמיד המשכ
: ראשון לאבידת קר
ח' חסירין עבוד אלל ו'
א תניא לעיל דאיתו יוס

מתינתן הוא הששי בחדש
יוזם שגאלו למדער סיני
גאל במוזות שבת שגאלר
או לא דכתיב דברות
יור את יום השבת לקדשו
ימ קודם הדברות נגטוו
מרה. דכתיב שם שם לו
(שמות טו): אסחומין לא
כך כשנסעו מרפידים
ולא הזהירו (ו) לילך יותר
: לערב. לערב משמע

הגהות הב"ח

(ב) נב' אלף אימא חסדק:
(ג) ס' ח' כ' אר
והנחלת: (א) ס' ח' אר
למסן בישראל ראשון
למסן כהנים ראשון
למסן הכהן: (ד) ס' ח' אר
בן יוסף ויאן יר' יוס:
מסח למסח אלף י' יוס:
(א) רס' ח' אר חסדק:
אלף חסדק שלא ליל:
(ד) ר' ח' אר חסדק י' לטוס:
מסן וחסי י' יוס חסדק:
מסן חסדק וסדק חסדק:
חסדק מסדק וסדק חסדק:
בחד חסדק חסדק: וחסי
מסן חסדק י' יוס חסדק:
ר' חסדק חסדק חסדק:
מסדק חסדק וסדק חסדק:
(א) חסדק י' יוס חסדק:
מסדק י' יוס חסדק:
מסדק חסדק חסדק:
מסדק חסדק חסדק:

רבינו חננאל

לחיות, דאלמא בשבט
בסעפן הוה, אלא היה מצוי
לן התחומין באותה שעה
בר אהב בו עקב אס
אף ביה גיתיה היה מסען,
הוא זה הבשע, ומצפין
היה לו התחומין, חש' שן
שיאר בו ישראל מערס
היה עמיה שרין, ומשכנת
לחן ארץ ב'ו, שית' בחד
בשכט, אסר לו רבני ארץ
היה שם עבד עבד עבד
דאל עבדו, דתוה' ין
ט'ו ברין ין חסידי,
היה יסין בשבט, חסר
ארץ שין ליהוי בחד
בשכט, אסר לו רבני ארץ
היה שם עבד עבד עבד
דאל עבדו, דתוה' ין
ט'ו ברין ין חסידי,
היה יסין בשבט, חסר
ארץ שין ליהוי בחד
בשכט, אסר לו רבני ארץ
היה שם עבד עבד עבד
דאל עבדו, דתוה' ין
ט'ו ברין ין חסידי,